

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v **I. rade Ing. J. D., N.** žalobcu v **II. rade J. M., N.** žalobcovia v I a II. rade zastúpení Mgr. M. P., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému v **I. rade Ing. L. Š., M.**, zast. Mgr. A. N., B., žalovanému v **II. rade Mgr. M. Š., N.** zast. AK S. a P., s. r. o., B. žalovanému v **III. rade Mgr. I. M., P.** žalovanému vo **IV. rade Ing. Mgr. F. Č., L.**, o určenie neúčinnosti prevodu akcií, na odvolanie žalobcu v I. a II. rade proti výroku o trovách konania v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Cbi 23/2005-322 zo dňa 20. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Cbi 23/2005-322 zo dňa 20. apríla 2010 v časti, týkajúcej sa trov konania voči žalovanému v III. a IV. rade **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia neúčinnosti prevodu akcií emitenta E. S. – M. v počte 87 zaknihovaných akcií v menovitej hodnote 100 000,-- Kč za jednu akciu ISIN X. a troch zaknihovaných akcií v menovitej hodnote 10 000,-- Kč za jednu akciu ISIN X. zo žalovaného v I. rade na žalovaného v II. rade, v počte 40 ks zaknihovaných akcií v menovitej hodnote 100 000,-- Kč za jednu akciu ISIN X. zo žalovaného v I. rade na žalovaného v III. rade, v počte 40 zaknihovaných akcií v menovitej hodnote 100 000,-- Kč ISIN X. zo žalovaného v II. rade na žalovaného vo IV. rade. Zároveň požadovali vydanie akcií do konkurznej podstaty úpadcu E. N., a. s.

V odôvodnení uviedol, že uznesením sp. zn. 3k 238/98 zo dňa 18. 07. 2000 bol na majetok spoločnosti E. N., a. s. vyhlásený konkurz. Z predložených listinných dokladov súd zistil, že štatutárni zástupcovia úpadcu – žalovaní v II. a III. rade uzatvorili so žalovaným

vo IV. rade dňa 03. 07. 2002, t. j. dva roky po vyhlásení konkurzu zmluvu o predaji označených akcií a následne zmluvou zo dňa 06. 08. 2002 boli prevedené akcie emitenta E. S. a. s. zo žalovaného vo IV. rade na Ing. Š., po ktorom v dedičskom konaní tieto akcie nadobudol žalovaný v I. rade ako dedič, ktorý tieto akcie následne odpredal. V konaní nebolo preukázané, že žalovaný v I. rade je majiteľom označených akcií, keďže z listinných dokladov táto skutočnosť nevyplýva.

O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p.

Žalovaný v III. rade si uplatnil náhradu trov konania vo výške 776,36 Eur, ktorá pozostáva z náhrady mzdy za účasť na pojednávaní (16. 04. 2008, 13. 05. 2009, 07. 10. 2009, 27. 01. 2010, 31. 03. 2010), ako aj cestovné M – Bratislava a späť vo výške 348,05 Eur. Súd posúdil uplatnený nárok na náhradu ušlej mzdy a náhradu cestovného podľa § 7 ods. 4 zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v platnom znení a priznal žalovanému v III. rade náhradu ušlej mzdy vo výške 428,31 Eur a náhradu cestovného za účasť na pojednávaní pri spotrebe 7,7 l a dĺžke trasy 270 km, cene pohonných hmôt 0,27 Eura a amortizácii 0,18 Eur za účasť na pojednávaní dňa 16. 04. 2008 vo výške 54,21 Eur, dňa 13. 05. 2009 54,60 Eur, 07. 10. 2009 54,81 Eur, dňa 27. 01. 2010 54,81 Eur a dňa 31. 03. 2010 54,81 Eur. Náhrada cestovného spolu s náhradou ušlej mzdy predstavovala sumu 701,34 Eur, súd preto priznal žalovanému v III. rade náhradu trov konania vo výške 701,34 Eur.

Žalovaný vo IV. rade si uplatnil náhradu trov konania, pozostávajúcich z cestovného za použitie motorového vozidla Škoda Octavia za cestu L. - Bratislava a späť 220 km, a to účasť na pojednávaniach v dňoch 16. 04. 2008, 07. 09. 2009, 07. 10. 2009, 27. 01. 2010 a 31. 03. 2010. Náhradu cestovného uplatneného na deň 07. 09. 2009 súd žalovanému vo IV. rade nepriznal, keďže v tento deň nepojednával. Náhradu cestovného za pojednávanie, konané dňa 16. 04. 2008 priznal súd žalovanému vo IV. rade vo výške 45,42 Eur, pojednávanie 07. 10. 2009 45,86 Eur, 27. 01. 2010 44,99 Eur a 31. 03. 2010 45,21 Eur. Náhrada cestovného spolu podľa zák. č. 283/2002 Z. z. predstavuje sumu 181,48 Eur. Súd preto priznal žalovanému vo IV. rade náhradu trov konania vo výške 181,48 Eur.

Proti výroku o náhrade trov konania, ktorá bola priznaná žalovanému v III. a IV. rade podali žalobcovia odvolanie.

Uviedli, že žalovaný v III. rade si uplatnil náhradu mzdy za účasť na pojednávaniach, pričom predložil potvrdenia opatrené pečiatkou spoločnosti E. S. a nečitateľným podpisom. Skutočnosť, že žalovaný v III. rade je predsedom predstavenstva spoločnosti, ktorá mu na pojednávania pridělila služobné vozidlo, je v rozpore s tým, že čas za účasť na pojednávaniach mu bude následne zrazený zo mzdy. Rovnako je zo strany žalovaného v III. rade značne zavádzajúce uplatňovať si zrážky zo mzdy za celý tvrdý pracovný čas, teda od 7.00 do 15.00. Podľa zápisnice o pojednávaní pojednávanie začalo dňa 16. 04. 2008 o 9.00 hod. a bolo skončené o 9.20 hod. Napriek skutočnosti, že na pojednávanie sa mal žalovaný v III. rade doviest služobným vozidlom a cesta z Bratislavy do sídla spoločnosti v S. - M. trvá podľa plánovača trás 1 hodinu 20 minút, uplatnil si náhradu mzdy za celý pracovný čas. Navyše žalovaný v III. rade má bydlisko v X. necelých 80 km od Bratislavy a v prípade, ak by mu prislúchala náhrada mzdy za celý pracovný čas, nemusel by sa vracat' do sídla spoločnosti.

Pokiaľ ide o vzdialenosť medzi S. a Bratislavou, žalovaný v III. rade ju nadsadil o 54 km, keďže jedna cesta predstavuje 108 km, čo je celkove 216 km a nie 270 km.

Žalovaný v III. rade nepreukázal nárok na náhradu mzdy, keďže na jednej strane použil služobné auto a na druhej strane si uplatňuje budúce zrážky zo mzdy, pričom nepreukázal, že je v pracovnoprávnom pomere so spoločnosťou E. S., a.s.

Pokiaľ ide o cestovné náhrady žalovaného vo IV. rade, výpočty vychádzali z nadsadenej vzdialenosti, keďže vzdialenosť medzi L. a Bratislavou je 89 km, celkove teda 220 km. Náhrada cestovného preto patrí žalovanému vo IV. rade vo výške 146,12 Eur.

Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému vo IV. rade trovy konania vo výške 146,12 Eur a žalovanému vo IV. rade náhrada trov konania neprislúcha.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, vrátane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena advokáta za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, trovami konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom v konaní pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov, pričom ide o výdavky ktoré vznikli od začatia konania do jeho skončenia, resp. ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie súvisí s konaním.

V danom prípade súd prvého stupňa priznal žalovanému v III. a IV. rade náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatnenie práva alebo na jeho bránenie proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Účelnosť vynaložených trov sa posudzuje vždy podľa okolností konkrétneho prípadu.

V predmetnej veci žalobcovia namietajú dôvodnosť priznania trov, spočívajúcich v náhrade mzdy žalovanému v III. rade s poukazom na skutočnosť, že žalovaný v III. rade je štatutárnym orgánom spoločnosti E. S., a. s. a v konaní neboli predložené hodnoverné doklady, preukazujúce jeho vzťah k uvedenej spoločnosti. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaný v III. rade s uplatnením práva na náhradu ušlej mzdy nepredložil doklad preukazujúci existenciu jeho pracovnoprávneho pomeru k spoločnosti E. S., a. s., keďže výkon funkcie predsedu predstavenstva nárok na uplatnenú náhradu nezakladá. Rovnako súd prvého stupňa neskúmal výšku trov konania, predstavujúcich náhradu cestovného, uplatnených žalovaným v III. a IV. rade z hľadiska ich účelnosti vzhľadom na vzdialenosť medzi miestom pojednávania a miestom pobytu žalovaných. Súd tiež uložil povinnosť náhrady trov konania žalobcovi bez toho, aby uviedol, ktorého zo žalobcov sa uvedená povinnosť týka, keďže v konaní na strane žalobcu vystupovali dvaja účastníci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vo vzťahu k žalovanému v III. a IV. rade podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová